

Oasemoment 'Verbonden zijn' Emmaüsparochie - donderdag 24 september 2015

Bezinning

Als christenen elkaar ontmoeten
is het om elkaar te groeten en te laten voelen:
jij, je mag er zijn zoals je bent.
Je bent belangrijk want je wordt door God bemind.

Als christenen elkaar ontmoeten
is het om elkaars ogen te openen
voor het goede dat gebeurt,
en te leren zien dat daar God heel nabij komt.

Als christenen elkaar ontmoeten
is het om vreugde te delen
om de vruchten van de Geest
die groeien in de schoot van de gemeenschap:
de gratiëte inzet van zovelen,
de verbondenheid van mensen die er zijn voor anderen,
het herderen en zorgen voor de minsten,
mensen die elkaar dragen en verdragen
en elkaar de ervaring doorgeven
dat ze onvoorwaardelijk bemind zijn.

(Carlos Desoete)

Stilte

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Johannes.

Ik ben de ware wijnstok
en mijn Vader is de wijngaardenier.
Als een van mijn ranken geen vrucht draagt,
snoeit Hij die weg.
En als een rank wel vrucht draagt, snoeit Hij die bij,
zodat ze gezuiverd wordt en nog rijkelijker vrucht draagt.
Laten we met elkaar verbonden blijven, jullie en Ik,
want zoals een rank geen vrucht kan dragen uit eigen kracht,
maar alleen als ze verbonden blijft met de wijnstok,
zo kunnen ook jullie geen vrucht dragen
als je niet met Mij verbonden blijft.
Ik ben de wijnstok
en jullie zijn de ranken.
Alleen wie met Mij verbonden blijft,
zoals Ik met hem,

draagt rijkelijk vrucht.
Met de liefde die de Vader Mij heeft toegedragen
heb Ik jullie liefgehad.
Blijf in die liefde met Mij verbonden.
Als je mijn opdracht ter harte neemt,
zul je in liefde met Mij verbonden blijven,
zoals ook Ik de opdracht van mijn Vader
ter harte heb genomen
en met Hem in liefde verbonden blijf.
Dit alles heb Ik jullie gezegd
om jullie deelgenoot te maken van mijn eigen vreugde,
en zo jullie vreugde volkomen te maken.
Dit is mijn opdracht:
dat jullie elkaar liefhebben
met de liefde die Ik jullie heb toegedragen.

(Joh. 15, 1-12, met coupures)

Stilte

Bezinning

Geloven is een doe-woord,
een opdracht die concreet gebeurt
in het dagelijks leven.
Het is bouwen aan een groep
waar mensen met elkaar verbonden zijn
als ranken aan de wijnstok,
waar de kleinen groot worden gemaakt
en de armen zalig worden geprezen,
waar zachte moed wordt geleerd,
waar honger naar gerechtigheid levenskracht is
en waar in stilte aan vrede wordt gebouwd.

Geloven is bouwen aan een groep
waar het geknakte riet niet wordt gebroken,
waar wie verlamd was weer kan opstaan,
nieuwe kracht opdoet in handen en voeten
om te leven voor de anderen.

Geloven is oog krijgen
voor mensen langs de weg
en gaandeweg ontdekken
dat wat voor de minsten is gedaan,
aan Hem is gedaan.

Geloven is bouwen aan een groep
die zout is in de wereld,
licht in het donker,
gist in het deeg.
Geloven is een doe-woord,
een opdracht die nooit af is.
Het is doorgaan en volhouden,
soms met velen,
vaak ook alleen, tegen de hele wereld in,
alleen met de zekerheid
dat iemand ons is voorgegaan
en ook nu met ons blijft meegaan.

(Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*)

Stilte

Bezinning

Zoals wij de gemeenschap nodig hebben,
zo heeft ook de gemeenschap ons nodig.
Gemeenschap heeft niets met kuddegeest te maken.
Er moet een gevoel zijn van bij-elkaar-horen,
in een soort geestelijke verwantschap,
omwille van eenzelfde levensoriëntatie.

Gemeenschap veronderstelt toch:
wederzijds elkaar ervaren,
bereid zijn tot samenwerken,
afgestemd zijn op elkaar,
vasthouden aan hetzelfde doel,
zichzelf kunnen vergeten voor het geheel,
en dus ook leren luisteren,
van gedachten wisselen,
samen bidden,
om te mogen ontdekken
welke Gods bedoeling is met de gemeenschap,
welke rol ze in de kerk te spelen heeft
en welke rol ieder van ons er kan spelen.

Soms zal men ook eens bij elkaar moeten verwijlen
zonder meer,
eenvoudig omdat het goed is om samen te zijn
en omdat daardoor ons gemeenschapsgevoel verstevigd wordt.

Als wij bij iemand thuis zijn,
hoeven we niet op al onze antwoorden te letten,
we kunnen er gewoon onszelf zijn.
En wanneer in een gemeenschap een sfeer van vriendschap heerst,
voelen we ons thuis.
We voelen ons gesteund en aangevuld
door hen die samen met ons leven.
Al zal het samenleven nooit volmaakt zijn,
toch kan er veel tot stand worden gebracht.
We hebben elkaar broodnodig.
We moeten geven en krijgen,
op elkaar ingesteld raken,
weten dat wij, zoals Paulus ons leerde,
ledematen zijn van eenzelfde lichaam,
maar ledematen die elk ook een eigen functie hebben.

(naar Robrecht Boudens, *Het geluk zit van binnen*)

Muziek

Voorbeden

We bidden voor onze geloofsgemeenschap.
Om een gemeenschap die als brood in de wereld aanwezig is.

Een kring van mensen waarin velen zich mogen thuis voelen.
Een verhaal van mensen
waarin het leven gebroken en gedeeld wordt.
We bidden om een gemeenschap
waarin de wijn van verbondenheid te proeven valt.
De wijn waarin tranen en hoop weerspiegelen.
De wijn die ons doet groeien tot broers en zussen van elkaar.
Laten we bidden.

Samen: U die ons beschermt en draagt,
wees bij ons.
Laat ons gemeenschap zijn
die leven geeft,
die warmte biedt
en geestdriftig maakt.

We bidden om een gemeenschap
waarin solidariteit tastbaar aanwezig is.
Een kring van mensen waarin het kwetsbare
niet vertrapt wordt, het gebrokene niet vergeten.
Een plek waar mensen oog hebben voor de ander
en de handen uitstrekken naar wie het nodig heeft.
Een gemeenschap waarin de voeten gewassen worden
van mensen onderweg, op zoek naar hoop en perspectief.
Laten we bidden.

Samen: U die ons beschermt en draagt...

We bidden om een gemeenschap die openstaat
voor de wereld en de mensen van vandaag.
Een kring waarin gastvrijheid en openheid voorop staan.
Een plek waar mensen kunnen ademen,
zich vrij voelen en mogen zeggen wat ze denken.
Een gemeenschap die eerder luistert dan oordeelt.
Laten we bidden.

Samen: U die ons beschermt en draagt...

We bidden om profeten en herders in ons midden.
Mensen die voorop durven gaan om nieuwe toekomst te wijzen,
die uitdagingen durven aangaan
en Gods visioen zichtbaar maken.
We bidden om een gemeenschap
waarin de geest van creativiteit aanwezig is.
Waar de durf om nieuwe dingen te proberen
groter is dan de gewoonte om te doen als weleer.
Laten we bidden.

Samen: U die ons beschermt en draagt...

We bidden om een gemeenschap die het leven wil verdiepen,
die peilt naar Gods hartslag in de wereld.
Een kring van mensen die tastend zoeken
naar de diepste grond van het bestaan.
Een plek waar iets zichtbaar wordt
van Gods woordeloze nabijheid.
Laten we bidden.

Samen: U die ons beschermt en draagt...

We bidden om een kerk
die luistert voor ze spreekt,
die verwelkomt voor ze oordeelt,
die vergeeft zonder te willen veroordelen.
Een kerk waarvan men niet zegt:
'Zie hoe goed ze georganiseerd zijn',
maar: 'Zie hoe ze elkaar liefhebben.'

Samen: U die ons beschermt en draagt...

(naar Startviering 100 jaar Sint-Baafsparochie, januari 2012)

Stilte

Bezinning

Met een handjevol
kleine, zwakke,
machteloze mensen
is het ooit begonnen.

Vanuit de onmacht,
hun angst en ontgoocheling
hebben zij de handen in elkaar geslagen
en zijn op weg gegaan.

Waarheen?
Ze wisten het zelf niet.
Ze zouden wel zien.
Ze deelden wat ze hadden:
brood en wijn,
huis en goed.
In het samen bidden
haalden ze de kracht
om te blijven doorgaan
en hielden ze de droom wakker
die Jezus in hen gewekt had.

Vanuit deze verbondenheid
zetten ze de kleine dagelijkse stappen
die haalbaar waren.
En dat was heel wat!
Zo groeide indertijd
nieuw leven
in een stervende wereld..

Waarom zou dat nu niet kunnen?
Ja, waarom niet?

(Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*)

Stilte

Gebied

Heer,
het staat vast
dat ons leven pas echt opengaat
wanneer wij de ander in ons opnemen
en in ons leven betrekken.
Maak ons leven ruimer
en haal ons uit de engte van het eigen ik.
Open ons hart
voor wat er om ons heen gebeurt,
voor anderen die wij misschien kunnen helpen.
Daar vinden we de kracht
die we niet kunnen vinden in onszelf.
Jezus van Nazareth is het grote voorbeeld.
Hoe weinig was Hij op Zichzelf gericht.
Hij leefde geheel en al voor de ander
en Hij doet dat nog.

(Toon Hermans, *Met hart en ziel*)

Stilte

Gebed

God, onze Vader,
laat ons niet enkel het woord van het evangelie
in onze tijd verderspreken,
maar laat dit woord vlees en bloed worden
in levende mensen,
meer nog, in levende gemeenschappen.
Laat ons in de vreugde van Jezus de Verrezenen
één van hart en één van geest zijn.

Maak ons bereid om alles met elkaar te delen,
onze vreugde en onze pijn,
onze ontmoediging en onze nieuwe moed,
onze talenten en ons bezit.
Maak ons hart bewogen,
zodat wij niet kunnen uitstaan
dat er tussen ons armen zijn.

Laat ons steeds weer samenzijn
in blijdschap en in eenvoud van hart.
Verzamel ons als één gemeenschap
in het gebed en in het breken van het Brood.
Geef ons een blijvende openheid
voor alle mensen die op zoek zijn
naar de zin van het leven
in Jezus Christus, onze Heer.

(Paul Schruers, *Dagsluitingen*)

Muziek

Slotgebed

Met vijf parochies
zetten we de stap naar één Emmaüsparochie.
Wij bidden U, Heer:

Heer,
laat deze Emmaüsparochie uitgroeien
tot een gemeenschap
waar mensen zich echt verbonden weten met elkaar.

Waar mensen niet met hun eigen gelijk bezig zijn
maar open staan voor de visies van anderen
en er het waardevolle in willen zien.
Waar mensen respect hebben voor het anders zijn van anderen
en toch zoeken naar wat hen onderling bindt.

Waar we luisteren naar elkaar
en het horen wanneer de ander onze aandacht
en misschien onze steun nodig heeft.

Waar we tijd maken voor elkaar,
ook als dat misschien net niet in ons kraam past.

Waar ieder zich thuis mag voelen
en weet dat hij altijd welkom is
en dat niemand op hem neerkijkt.

Waar we het samen stil kunnen maken,
en die stilte kunnen delen met elkaar,
en waar we samen kunnen vieren.

Waar we samen brood kunnen breken en delen,
en daar kracht mee opdoen
om onze droom van vrede te delen met anderen
en samen waar te maken.

Laten we werken aan een gemeenschap van mensen
die het beste willen voor elkaar,
en bereid zijn zich daar samen voor in te zetten.

Mensen die zich diep verbonden weten
door het geloof dat zij delen in een God van liefde,
een God die zegt:
heb elkaar lief
met de liefde die ik jullie heb toegedragen.

Mensen die een geloof delen
dat waargemaakt wil worden
in kleine en grote daden van solidariteit,
dag na dag.

Heer,
maak onze Emmaüsparochie
tot teken van hoop
en bron van inspiratie
voor de mensen van Sint-Andries en Sint-Michiels.

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

In oktober worden de nachten snel langer
en de avonden donkerder.
Daarom willen we het in ons Oasemoment op donderdag 22 oktober
hebben over de avond
en luisteren naar gebeden voor de avond
en samen bidden in de avond.

Goeienavond nog.
De vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.